

LA VIE EN ROSE

Una història d'amor, avarícia i destrucció

CIA. MAR GÓMEZ

LA VIE EN ROSE

Una història d'amor, avarícia i destrucció

En les seves versions de carrer i sala, i a través del seu singular llenguatge (històries iròniques i quotidianes, narrades amb humor i moviment), la Cia. Mar Gómez presenta un Im escènic, una acarnissada batalla entre dos personatges que transformen allò que podria ser una bonica història d'amor en una guerra ferotge per aniquilar-se entre ells. **Passin i vegin.**

**Espectacle sense text 35
minuts carrer / 60 minuts
sala Per a tots els públics**

SINOPSIS

Existeix una cosa més apassionant que contemplar com es construeix una perfecta història d'amor: veure des de lluny com aquesta s'ensorra de la manera més grotesca i atroç. D'això tracta "La vie en rose", buscant aquell somriure una mica pervers (però inofensiu) que tots portem a dins.

Amb humor, atreviment, intensitat i una mirada cinematogràfica, aquest espectacle de dansa teatre hibrida el teatre gestual, la dansa i el clown per mostrar-nos la sorprenent història d'una parella que, arribats al cim de l'èxit, decau fins al més clamorós dels fracassos. Aquest accidentat viatge vindrà de la mà de l'avarícia, un verí que els corromprà progressivament i que els conduirà fins als extrems més insospitats. **Sens dubte, una història de pel·lícula.**

VERSIONS DE CARRER I SALA

"La vie en rose" està concebut com un espectacle de carrer i posa l'accent en moltes de les particularitats que això comporta: invasió de l'espai públic, ritme intens, transformació constant de l'espai escènic, interacció amb el públic, accentuada expressivitat, etc.

Compta també amb la seva corresponent versió de sala. Per adaptar-la s'han mantingut tots aquells elements singulars que formen part de l'essència dramàtica i estètica i s'han dut a terme les modificacions necessàries per a donar resposta a les característiques pròpies del context d'exhibició: en especial al tempo dramàtic, a l'aprofundiment en les situacions de caràcter més íntim, a la prolongació de determinades escenes que requereixen una mirada més reposada i a l'aprofitament dels recursos escènics i il·luminació.

El fet que el punt de partida hagi estat un espectacle de carrer ha donat com a resultat un espectacle de sala que es beneficia d'un especial dinamisme del joc escenogràfic i per una intensa expressivitat que condueix inequívocament al públic al llarg de la narració. El resultat són dues maneres diferents de plantejar una mateixa proposta dramàtica: cadascuna adequada al seu context i ambdues amb la mateixa estructura narrativa bàsica, el mateix to cinematogràfic, dosis d'humor, teatralitat i sicalitat.

L'ESPECTACLE

Inspirada lliurement en la cèlebre tragicomèdia cinematogràfica “La guerra dels Rose”, Cia. Mar Gómez irteja obertament amb el setè art, convidant al públic a gaudir d’una peça de dansa teatre com si estigués davant la gran pantalla. I com sempre, ho fa buscant el seu somriure còmplice, que tant li servirà per gaudir de la tendresa amb la qual es presenten els seus protagonistes com per gaudir maliciosament a mesura que les coses es torcen ns als extrems més insospitats.

Tant el plantejament narratiu com part de l’imaginari evocat en l’obra tenen un punt de partida fílmic. Amb “La vie en rose” pretenem que el públic s’endinsi en l’espectacle com si es tractés d’una pel·lícula.

I volem també que quan comenci a sospitar que es troba davant d’una comèdia romàntica dels anys 70-80, de cop i volta es vegi immers en alguna cosa més semblant a un lm de terror. I se li escapi el riure amb el desconcert.

Trobem referents del setè art en diversos àmbits. Un d’especial rellevància és el tractament musical, que sovint és tant descriptiu com ho és al cinema i que ens ubica en una sonoritat cinematogràfica de manera immediata; la concepció dels personatges, el ritme i la utilització de determinats tòpics de la narració audiovisual també vincula aquesta història a l’univers fílmic, de la mà de l’humor i la parodia.

LA HISTÒRIA

Per aconseguir una caiguda estrepitosa, primer cal haver arribat al punt més alt/ ben amunt. Aquesta màxima ens serveix perfectament per descriure la base narrativa d'aquest espectacle. A *"La vie en rose"* plantejem en primera instància una història de devastació, una batalla acarnissada entre dos personatges que competiran per aniquilar-se entre ells.

Exposarem amb humor, però també amb atreviment i intensitat, la peculiar manera que tindran els dos protagonistes de suggerir-se mútuament que poden marxar per on han vingut. Lluitaran fins a les últimes conseqüències i ho faran sense caure en la vulgar violència. La perversitat i el càlcul resultaran, sens dubte, molt més devastadors.

Però per a procurar als nostres protagonistes aquesta cruel caiguda als inferns, els haurem de deixar prendre impuls. Abans de situar-los en peu de guerra, farem un ràpid recorregut per les etapes d'ascens de la seva relació: es coneixeran, s'enamoraran, ascendiran socialment i es consolidaran al cim més alt. Llavors, des de dalt de tot, serà quan els donarem l'empenta per tal que es precipitin estrepitosament. Tots sabem (en- cara que de vegades dissimulem) que una caiguda aliena és, i serà sempre, un material magnífic per a la comicitat.

ELS PERSONATGES

El tractament dels personatges a “La vie en rose” té un caràcter polivalent. Si bé per una banda els situem dins d’unes convencions relacionades amb la narració cinematogràfica i amb la ficció realista (tipologia de personatge, actitud, patró de comportament, recorregut en la història,...), per altra banda ens atrevim a trencar amb tot això quan convé, apropant-nos a un llenguatge més proper a la poesia visual o fins i tot marcant algun gest de complicitat de tall surrealista. Com a clar exemple d’això, l’inici de l’espectacle: un pescador atraparà amb la seva canya a una dona que reposa entre les seves maletes. Aquest serà l’oníric principi de la història de dos personatges que, més tard, mostraran totes les etapes de la seva relació fins a culminar com un perfecte matrimoni de pel·lícula.

Arribats a aquest punt, els dos deixaran de ser el que van ser i mudaran la pell (i de vestuari!). El motor de les seves accions passarà a ser la tossuda obstinació de tots dos per separar-se. Però, paradoxalment, pretendran fer-ho mantenint-se cadascun al seu lloc. Es veuran com l’adversari a destruir però, això sí, sense posar en risc allò que cadascú creu que li pertany. L’èxit social els haurà convertit en rics esclaus d’allò super u i si per aquest motiu han de baixar al nivell més mesquí, ho faran.

Compartiran el mateix objectiu bàsic: aniquilar l’altre, aconseguir que marxi, que abandoni, i a la vegada mantenir allò que ja llavors representarà el veritable objecte dels seus afectes:

la casa, el seu territori (que en un passat no molt llunyà havia estat una llar), i un gos i un gat que lluitaran, juntament amb gerros, cortines o sabates, per no convertir-se en un dany colateral més de la batalla. La història desembocarà en una lluita obstinada de resistència en què tot allò que va resultar fruit de l’amor podrà utilitzar-se com a arma llancívola.

© fernando prats
www.fernandoprats.com

L'ESPÀI I EL PÚBLIC

Ens proposem que els espais recreats es construeixin, desconstrueixin i es modifiquin de manera dinàmica a mesura que avança l'acció. La idea és envair l'espai (ja sigui l'escenari del teatre en el cas de la seva versió de sala, com l'espai públic en el cas de la seva versió d'exterior) amb elements propis de l'àmbit privat i, alhora, que aquesta invasió no sigui estàtica i s'adapti tant a les diferents necessitats dramàtiques com a les oportunitats específiques d l'espai en el qual té lloc l'actuació. Si hi ha un element rellevant que s'evoca amb claredat, aquest és la casa, i per extensió, la llar. La seva presència i referència constant al llarg de l'obra la converteix en un element clau, gairebé amb el mateix protagonisme que els propis personatges. I, per tant, invertim tots els esforços en què l'evolució que aquesta manté en l'obra es materialitzi i es visualitzi de manera clara.

La plasticitat de la proposta escenogràfica permet exposar la deformació d'un harmoniós espai comú en un camp de batalla on els dos personatges s'atrinxeraran obstinadament. La narrativa de l'espectacle exigeix la transformació constant d'un espai en que qual ubicar un ostentós saló, una decebedora habitació on no acaben de quallar les situacions més íntimes, un perillós balcó, dues habitacions enfrontades i, en última instància, la trista ruïna d'allò que un dia fou una luxosa llar.

FITXA ARTÍSTICA

ESPECTACLE PER A TOTS ELS PÚBLICS

DURADA: 60'

Direcció artística: MAR GÓMEZ

Direcció coreogràfica: MAR GÓMEZ I XAVIER MARTÍNEZ

Intèrprets: MAR GÓMEZ I XAVIER MARTÍNEZ

Escenografia: CIA MAR GÓMEZ

Vestuari: CIA MAR GÓMEZ

Disseny d'il·luminació: JAUME ORTIZ

Producció: MARTA RIERA

Distribució: CINTYA AMEZ

Fotografia: FERNANDO PRATS

Vídeo: ARKHAM STUDIO I XAVI PUJOL

ENLLAÇ AL TRÀILER DE L'ESPECTACLE:

<https://youtu.be/uawvPZy4eNI>

© fernando prats
www.fernandoprats.com

FITXA TÈCNICA - versió de carrer

Tipologia d'espais

Espectacle concebut per a espais exteriors.

Per a l'adaptació de l'espectacle al lloc d'actuació es imprescindible rebre imatges de l'espai.

Espai mínim útil: 7m x 7m. Superfície regular, neta, plana i lliure d'obstacles.

Disposició del públic en 180° davant l'espai escènic.

*l'espectacle es pot adaptar a altres superfícies i dimensions; consulteu amb la companyia per a més informació.

Acomodació i necessitats

Accés directe al lloc de actuació amb el vehicle. Vestuari tancat amb clau per a dues persones, amb serveis (WC), aigua corrent, equipat amb mirall, penja-robes, 2 cadires i 1 taula.

Horaris

Inici del muntatge: 3h abans de l'actuació. Durada de l'espectacle: 35 min. aproximadament Durada del desmuntatge: 1h des del final de l'actuació.

Equipo de so

Potència segons les característiques de l'espai (P.A i monitoratge). Connexió per a reproductor de MP3, iPad, o similar (minijack).

Equip d'il·luminació

Espectacle concebut per a ser realitzat amb llum natural, en horari diürn. En el cas d'actuació nocturna, es requereix d'il·luminació general.

Personal tècnic

Presència d'una persona de l'organització amb capacitat de decisió, des de l'arribada de la companyia i fins a la sortida del recinte. Tècnic de so. Tècnic d'il·luminació només quan sigui necessari. Personal de càrrega i descàrrega quan no sigui possible l'accés a l'espai amb el vehicle.

FITXA TÉCNICA - versió de sala

Escenari:

Mides òptimes de l'espai escènic: 10m. ample x 8m. fondaria Càmera negra a l'italiana amb tres jocs de cametes i bambolines. Terra de fusta pintat de negre i en bon estat. Si el terra no reuneix les condicions adequades s'haurà de cobrir amb linoli negre de dansa tot l'espai escènic. Teló de boca. Escala central d'accés a escenari des de la platea.

Il·luminació:

- 36 Par 64 cp62.
- 5 Par 64 cp61.
- 7 Pc 1 Kw.
- 12 Fresnel 1 Kw.
- 22 Retalls 25/50 750w.
- 3 Strip Lite. 60 Canals de dimmer 2,5Kw.

Taula de llums amb possibilitat de gravar i reproduir memòries en seqüència. 1 Màquina de fum tipus hazer controlada per dmx. 6 Carrers de dansa de 2 metres d'alçada. 6 Barres electrificades a l'escenari i un pont frontal. Infraestructura necessària per enfocar (escala, gènnie...)

So:

PA adequada per a l'espai. 2 monitors a l'escenari. 1 taula de so

Control de llums i so:

Han d'estar junts, un sol tècnic llença llums i so. Sistema de comunicació entre cabina i escenari.

Personal tècnic necessari en el muntatge:

2 Eléctrics 1 Tècnic de só 1 Maquinista

Camerinos:

1 camerino per a dues persones, climatitzat, amb dutxa, aigua calenta, wc i mirall per maquillar-se. * L'espai escènic i les condicions tècniques de llums i so poden ser modificades en funció de les característiques de cada espai, previ acord amb la companyia.

TRAJECTÒRIA DE LA COMPANYIA

La **Cia. Mar Gómez** es crea a Barcelona al 1992. Al llarg de tot aquest temps ha establert una línia de treball molt personal i reconeixible emmarcada en l'àmbit de la dansa teatre. Es caracteritza, essencialment, per l'ús del sentit de l'humor, la narrativitat, el gest i per un treball coreogràfic d'una gran sicalitat sempre al servei d'una dramaturgia entesa des d'una vessant més propera a l'univers teatral.

Aquest estil ha fet que la companyia tingui un treball molt accessible a tots els públics inclosos els no familiaritzats amb la dansa, fet que ha facilitat la contractació en múltiples contextos -a vegades poc habituals en la dansa- com són els festivals d'arts de carrer, a banda de les representacions habituals a teatres.

Seguint aquesta línia, els seus espectacles han resultat -i resulten avui encara- una peça clau en el context de la dansa contemporània nacional que ha facilitat l'apropament d'aquesta disciplina a un públic menys restringit de l'habitual. Donades les característiques de la proposta artística, els espectacles de la companyia han tingut cabuda en múltiples contextos d'exhibició i han abraçat un mercat ampli i divers. Això ha conegut un model de companyia que ha avantposat la seva capacitat de girar per sobre d'altres línies d'activitat. El seu eix principal d'activitat ha estat, doncs, la producció i exhibició d'espectacles, amb un mercat de treball molt consolidat en tot el territori estatal que, en els últims anys, s'ha anat ampliant de manera significativa a l'estranger. Actualment el principal mercat de la companyia són les actuacions i gires internacionals que conformen més de la meitat de l'activitat actual d'exhibició.

TRAJECTÒRIA DE LA COMPANYIA

Entre les creacions més destacades de la **Cia. Mar Gómez** trobem "La matanja de Tezas" (Teatre Lliure 1993); "Levadura Madre" (El Espacio 1998); "Hay un pícaro en el Corral" (Teatro Rialto, Valencia 2001 i Festival Grec de Barcelona 2001), que va rebre els premis de la Generalitat Valenciana com a millor espectacle, millor direcció coreogràfica i millor intèrpret, junt amb el Premi Lladró al millor intèrpret del Festival Dansa València 2000 per a Xavier Martínez; "La casa de l'est" (TNC 2002); "El Gancho" (Gran Teatre del Liceu 2006); "Dios Menguante" (Teatre Modern de El Prat del Llobregat 2007), amb el que Mar Gómez va rebre el premi MAX a la millor intèrpret femenina (2008) i el Premi Ciutat de Barcelona en l'àmbit de la dansa i el circ (2010); "Aquí amanece de noche" (Teatre Modern de El Prat del Llobregat 2009); "Perdiendo el tiempo" (Mercat de les Flors 2011), del que se n'ha fet una reposició al 2015 estrenada al Teatre Poliorama; "Entre tu i jo" (FiraTàrrrega 2013); "Pollen Paradise" (Teatre Modern del Prat 2014); "Así en la tierra como en el cielo" (Grec 2016 Festival de Barcelona i coproduït pel propi festival) i l'espectacle-activitat participativa "Swing it!" (Mercè Art de Carrer Barcelona 2017). El darrer espectacle de la companyia és "La vie en rose", en les seves versions de carrer (Mercè Art de Carrer Barcelona 2017 i Festival Nocte Graus 2017) i de sala (Teatre Modern de El Prat del Llobregat 2018).

CONTACTE

CINTYA AMEZ

info@ciamargomez.com +34 932
2216 695 www.ciamargomez.com

www.facebook.com/cia.m.gomez

ciamargomez

Aquest espectacle és una producció de

CIA. MAR GÓMEZ

Amb el suport de:

